

Liturgický program

PONDELOK 24. apríl
Mučeník Sáva Stratilat
Sk 3, 19 – 26, zač. 9; Jn 2, 1 – 11, zač. 6
(HS: 227, 233; PZ: 192, 199)
07.00 + František

UTOROK 25. apríl
Apoštol a evanjelista Marek
Sk 4, 1 – 10, zač. 10; Jn 3, 16 – 21, zač.
10 (HS: 227, 233, 374; PZ: 192, 199, 353)
**18.00 za zdravie a požehnanie rod.
Štofanovej, Candovej, Haraximovej**

STREDA 26. apríl
Hieromučeník Bazil
Sk 4, 13 – 22, zač. 11; Jn 5, 17 – 24, zač.
15 (HS: 227, 233, 374; PZ: 192, 199, 353)
18.00 + Pavlína

ŠTVRTOK 27. apríl
Hieromučeník Simeon, Pánov príbuzný
Sk 4, 23 – 31, zač. 12; Jn 5, 24 – 30,
zač. 16 (HS: 227, 233, 374; PZ: 192, 199,
353)
**18.00 + Jozef, Anna, Jozef, Mária,
Mikuláš, Anna**

PIATOK 28. apríl
Apoštolí Jáson a Sósipatros
Sk 5, 1 – 11, zač. 13; Jn 5, 30b – 6, 2,
zač. 17 (HS: 227, 233, 374; PZ: 192,
199, 353)
**18.00 za zdravie a požehnanie rod.
Jozefa Turčíka**

SOBOTA 29. apríl
Deväť mučeníkov z Kyzika
Sk 5, 21 – 33, zač. 15; Jn 6, 14 – 27, zač.
19 (HS: 227, 233, 374; PZ: 192, 199, 353)
07.00 + z rod. Štofanovej, Mačišákov

NEDEĽA 30. apríl
Tretia nedeľa po Pasche – o myronosič-
kách. Apoštol Jakub, brat Jána Teológa
Sk 6, 1 – 7, zač. 16; Mk 15, 43 – 16, 8,
zač. 69 (HS: 227, 234, 376; PZ: 192,
200, 355)
Hlas 2.; **11.00 hod.**

PONDELOK 1. máj
Prorok Jeremiáš
Sk 6, 8 – 7, 5a. 47 – 60, zač. 17; Jn 4,
46b – 54, zač. 13 (HS: 227, 234; PZ:
192, 200)

UTOROK 2. máj
Svätý Atanáz Veľký
Sk 8, 5 – 17, zač. 18; Jn 6, 27 – 33, zač.
20 (HS: 227, 234, 377; PZ: 192, 200,
356)
18.00 + Michal, Michal, Mária

STREDA 3. máj
Odchod do večnosti prepodobného otca
Teodóza
Sk 8, 18 – 25, zač. 19; Jn 6, 35 – 39, zač.
21 (HS: 188, 227, 234; PZ: 145, 192,
199)
**18.00 za zdravie a požehnanie rod.
Pravdovej a Kotuličovej**

ŠTVRTOK 4. máj
Mučenica Pelágia
Sk 8, 26 – 39, zač. 20; Jn 6, 40 – 44, zač.
22 (HS: 227, 234; PZ: 192, 200)
**18.00 za zdravie a požehnanie Františ-
ka, Martina, Eudmily, Jána**

PIATOK 5. máj
Mučenica Irena. Prepodobný Nikefor
Sk 8, 40 – 9, 19a, zač. 21; Jn 6, 48 – 54,
zač. 23 (HS: 227, 234; PZ: 192, 200)
**18.00 za zdravie a požehnanie členov
Ružencového bratstva**

SOBOTA 6. máj
Spravodlivý a veľmi trpezlivý Jób
Sk 9, 19b – 31, zač. 22; Jn 15, 17 – 16, 2,
zač. 52 (HS: 227, 234, 378; PZ: 192,
200, 358)
07.00 + Helena

NEDEĽA 7. máj
Štvrtá nedeľa po Pasche – o porazenom
Sk 9, 32 – 42, zač. 23; Jn 5, 1 – 15, zač.
14 (HS: 227, 236; PZ: 192, 203)
Hlas 3.; **11.00 hod.**

zdroj: Slovo

FARSKÝ HLÁSNÍK

Farnosť Narodenia Presvätej Bohorodičky v Ľubovci **08/2017**

Nebud' neveriaci

Jn 20, 19 – 31

Dnešná nedeľa, druhá po Veľkej noci, nám do životov prináša nádherný príbeh. Príbeh, ktorý sa začne odohrávať bezprostredne po Ježišom vzkriesení. Ešte v ten istý prvý deň týždňa, keď Ježiš vstal z mŕtvych, prišiel medzi svojich učeníkov. Boli zhromaždení za zatvorenými dverami zo strachu pred Židmi. Pozdravil ich, sám im ukázal svoje ruky a bok a dýchol na nich zo slovami: „Prijmite Svätého Ducha.“

Jeden z Ježišových učeníkov tam ale nebol. Ten, podľa ktorého sa dnešná nedeľa nazýva – Tomáš. A keď sa s nimi potom stretol, povedal tie pamätné slová: „Ak neuvidím na jeho rukách stopy po klincoch a nevložím svoj prst do rán po klincoch a nevložím svoju ruku do jeho boku, neuverím.“

Keď sa o osem dní situácia zopakuje a Ježiš vojde medzi svojich, už sú v plnom počte. Pozdraví ich a ide priamo k Tomášovi. Výzve ho, aby sa nielen pozrel na jeho rany, ale aby do nich vložil svoj prst a ruku. To všetko z jedného dôvodu, ktorý mu zvestuje: „Nebud' neveriaci, ale veriaci!“

Komu to Ježiš povie: „Nebud' neveriaci!?!“ Kto je tento Tomáš? Je to niekto cudzí? Vidí Ježiša prvýkrát v živote? Nie! Je to apoštol, jeden z dvanástich. Je to Ježišov učeník a priateľ. Bol s ním spolu tri roky vo dne, v noci. Videl znamenia a zázraky. Jedol zo zázračne rozmnožených chlebov, jedol aj eucharistický chlieb poslednej večere. Videl Lazárovo vzkriesenie po tom, čo bol štyri dni uložený v hrobe. Desať jeho najbližších priateľov a bratov mu hovorí, že Ježiš bol medzi nimi. A on povie: „Neverím.“ Čo s ním Ježiš urobí? To, čo vie urobiť len on. So všetkou láskou ho pozve k sebe, vystrie k nemu svoje ruky, ponúkne mu svoj otvorený bok a povie: „Tomáš, ja nechcem, aby si bol neveriaci.“ Verím tomu, že keby v tej chvíli Ježiš nemal na svojom tele rany po klincoch, Tomáš by ho spoznal podľa lásky, s akou k nemu Ježiš prišiel.

V úvode som povedal, že dnešná nedeľa prináša tento nádherný príbeh do našich životov. Pretože Ježišova túžba a zároveň aj pranie je stále rovnaké: „Nebud' neveriaci.“ Ak Ježiša ešte osobne nepoznáš, tak ho hľadaj celým svojim srdcom. Počúvaj pozorne jeho slovo, ktoré nám tu zanechal. Pros ho, aby sa ti dal poznať. A ak ho už poznáš, ak si už toľké roky s ním a nasleduješ ho, ak ho prijímaš v Eucharistii – nepochybuj o ňom. Nenechaj sa v žiadnej ťažkej situácii oklamať nepriateľom. Dôveruj mu.

o. Marek

Oznamy

► **Pod'akovanie.** Srdečne ďakujem všetkým, ktorí pomáhali pri príprave a priebehu Veľkonočných sviatkov: všetkým ženám, ktoré prišli na brigádu a upratovali chrám, pani cerkovníčke Rusinkovej a jej rodine, ktorá jej pomáhala pri príprave Božieho hrobu, kvetinovej výzdobe, praní a ďalších prácach, našim miništrantom, všetkým ženám, ktoré kantorovali a nacvičovali spev na sviatky a každému, kto sa akýmkoľvek spôsobom zapojil do príprav a prežívania sviatkov Paschy. Pán Boh zaplať!

► **Celoslovenské večeradlo.** V sobotu 29. apríla bude v bazilike minor v Ľutine Celoslovenské mariánske večeradlo. Program sa začína o 09.00 hod. a zakončený bude adoráciou o 16.00 hod. Všetci sme srdečne pozvaní.

► **Sväté liturgiu v nedeľu 30. apríla:** 08.00 Janov; 09.30 Ruské Pekľany; 11.00 Ľubovec.

► **Prvopiatkový týždeň.** Týždeň od 1. mája je prvopiatkový. Spovedať sa bude ako obvykle. V piatok 5. mája od 08.15 hod. bude spoveď chorých, popoludní o 16.30 hod. bude spoveď pre všetkých ostatných v chráme. V tento deň bude chrám počas celého dňa otvorený aj k adorácii pred Najsv. Eucharistiou.

► **Sväté liturgiu v nedeľu 7. mája:** 08.00 Ruské Pekľany; 09.30 Janov; 11.00 Ľubovec. Túto nedeľu je pri všetkých sv. liturgiách zbierka na náš kňazský seminár.

Svätí mučeníci Timotej a Maura

Timotej sa narodil okolo roka 265 v egyptskej dedinke Perapeon ako syn tamjšieho kňaza Pikolpa. Ľudia si Timoteja veľmi vážili a často sa uňho stretávali, aby im čítal Sväté písmo. V tých časoch bolo totiž veľkou vzácnosťou. Keď si mladého muža všimol tébsky biskup, ustanovil ho za čteca (prvé nižšie svätenie) a prepisovateľa bohoslužobných kníh. Maura pochádzala z tej istej obce a bola známa svojou zbožnosťou. Keď mala sedemnásť rokov, stala sa Timotejovou manželkou. Všeobecná obľúbenosť mladého manželského páru vyvolala u niekoľkých obyva-

teľov obce žiarlivosť, a tak sa vybrali za správcom tébskej oblasti Areiom, aby Timoteja udali, že je kresťan. Areios okamžite vydal rozkaz, aby obvineného predviedli pred súd. Po rôznych ťažkých mučeniach, ktorými Areios nič nedosiahol, nechal zavolať jeho manželku. Mal nádej, že ho pekná mladá žena nakoniec presvedčí, aby sa zriekol viery a aspoň si zachránil život. Lenže aj Maura sama sa priznala ku viere v Krista, a tak priviedla správcu do veľkej zúrivosti. Odmietla priniesť obeť pohanským bohom, na ktorú ju navádzal, a preto aj ona musela prejsť ťažkými mukami. Napokon vydal Areios rozkaz, aby obidvoch mladých ľudí ukrižovali tvárou v tvár na drevo. Bohom zázračne udržiavaní viseli Timotej a Maura na krížoch deväť dní, pričom ďakovali Bohu, vzájomne sa potešovali a povzbudzovali. Na desiaty deň odovzdali svoje duše Pánovi a odišli do večnej blaženosti. Bolo to v roku 286 za vlády cisára Diokleciána (284 – 305).

Duchovné otázky

Jeden z pastierskych listov napísal vladyka Gojdič počas svojho biskupského pôsobenia práve k obdobiu Veľkého pôstu a dobrej príprave na veľkonočné sviatky. Uverejňujeme jeho pokračovanie.

Od prešovského biskupa

Milovaní moji veriaci!

Vo svätej spovedi nehovor o hriechoch svojich blízkych, o hriešnych skutkoch, zlom správaní tvojej susedy, krstnej, svokry, nevesty, ale iba o svojich hriechoch. Čo spravili oni, to musia vyznať v spovedi oni sami. Ak si od ostatnej spovede nepamätáš na nijaký hriech, najmä veľký, potom si spomeň na nejaký dávny hriech, z ktorého si sa možno už veľakrát spovedal. Je veľmi dôležitá povinnosť človeka vyznať svoje hriechy úprimne, jasne, otvorene a povedať ich počet. Ale ešte dôležitejšie je, aby človek svoje hriechy ľutoval nielen jazykom, slovami, ale aj skrušeným srdcom. Pán rád odpustí hriešnikovi tisíc smrteľných hriechov, ak sú v spovedi vyznané s úprimnou ľútosťou, ale neodpustí ani ten najmenší, ak niet ľútosti, alebo ak človek ľutuje len jazykom, nie srdcom. Ľútosť, pre ktorú Pán Boh v spovedi odpustí hriechy, je plodom Božej milosti a prejavom dobrej vôle človeka. Spočíva v tom, že človek so skrušeným srdcom uzná zlobu svojich hriechov, ktorými Pána Boha, svojho Stvoriteľa, Otca, ale aj Sudcu urazil a rozhneval, a tým na seba vzťahol strašný, večný ale zaslúžený trest.

Za márnny dočasný – nespravodlivý úžitok, za mňajúcu sa hriešnu sladkosť, ktorá vydržala pár chvíľ, si stratil pokoj svedomia, posväcujúcu milosť, stratil si nebo, večnú blaženosť a zaslúžil si si tu na zemi výčitky svedomia a po smrti večné trápenie v pekelnom ohni. Ako zatratené duše túžia mať pár minút na svätú spoveď, túžia po ľútosti za hriechy, ktorá by pre nich uhasila pekelný oheň, obmyla ich dušu od hriechov, ktoré ho ako jedovaté zmyje hryzú a mučia a budú ho trápiť naveky; ale tých pár minút im už aj tak nikdy nebude daných.

Človek, ktorý naozaj ľutuje, musí mať silnú vôľu, pevné predsavzatie sa v budúcnosti neoblomne chrániť všetkých, nielen smrteľných hriechov, ako aj príležitostí, ktoré vedú k hriechu. Ak niekto ľutuje len kvôli svetským zlým dôsledkom hriechu, napr. keď sa pre zlodejstvo, krádež dostal do väzenia alebo pre pijanstvo či nečistotu ochorel a pod. – teda ak ľútosť nemá nič spoločné s Pánom Bohom, s večnou odmenou alebo večným trestom, takáto ľútosť sa volá prirodzená a nemá pred Bohom nijakú cenu. Neočisťuje dušu od hriechov, aj keby niekto vyznal hriechy vo svätej spovedi neviem ako presne.

Raz zavolali istého kňaza k chorému, staršiemu mužovi. Ale v tej istej chvíli k nemu prišli aj z iného domu a volajú ho k veľmi ťažko chorej žene. Na oboch miestach bolo nebezpečenstvo veľmi veľké. Kňaz ide najprv k staršiemu mužovi. Nájde ho ešte pri vedomí. Chorý sa pekne vyspovedá a o krátky čas umrie. Kňaz okamžite uteká k chorej žene, ale prichádza neskoro. Stratila vedomie, takmer nedýchala, nemohla povedať ani jediné slovo a pred jeho očami skonala. Kňaz bol spokojný pre dušu starého muža, veď sa tak pekne vyspovedal, ale veľmi ľutoval ženu, ktorá sa svätej spovede nedočkala. Pán Boh vo sne kňazovi ukázal, aby sa upokojil aj kvôli duši ženy, lebo hoci už nemohla vyznať svoje hriechy, chcela tak spraviť, veľmi túžila vyspovedať sa a tak úprimne ľutovala svoje hriechy, že jej boli odpustené aj bez spovede. Ale inak bolo s mužom. Ten, pravda, otvorene vyznal svoje hriechy v spovedi, ale neľutoval v srdci, len slovami, jazykom, a teda spoveď bez ľútosti ho nespasila.

(pokračovanie v ďalšom čísle)